

Forslag til folketingsbeslutning om en reform af opsparings- og forsikringsfradragene.

Fremsat den 1. februar 1973 af *Ømann, Morten Lange, Lüttken,*
Inger Lise Petersen og Henning Philipssen.

Folketinget opfordrer regeringen til:

1) at gennemføre en forenkling af de eksisterende fradrag for opsparing, personforsikring og pension, bl. a. ved at begrænse antallet af begunstigede ordninger, og

2) at fremsætte lovforslag om helt at fjerne visse ordninger fra skattelovgivningen, således at eventuel støtte til de ordninger,

som skal bestå, ikke som nu ydes ved fradrag i den skattepligtige indkomst, men ved et tilskud, der udgør en fast procent af den årlige indbetaling eller præmie. Tilskudsordningen administreres gennem modregning i præmien af de pågældende penge- og forsikringsinstitutter, der afregner tilskuddene med staten.

Bemærkninger til forslaget.

Gennem skattefradrag ydes der i dag offentlig støtte til en mangfoldighed af opsparings- og forsikringsordninger. Hovedparten af dem omhandles i den omfangsrige lov om pensionsordninger.

Der findes ingen statistik, som belyser omfanget af denne offentlige støtte, til hvem den gives, eller hvorledes støtten forholder sig til lovbestemte og politisk overvejede offentlige pensioner som f. eks. tjenestemandspensionerne og folkepensionen. Der er imidlertid ikke tvivl om, at det offentlige tilskud andrager milliardbeløb, og at fradragmekanismen bevirker en fordeling af den offentlige støtte, der strider mod ethvert socialt hensyn, og at man ved en åben bevillingsprocedure aldrig ville have ydet en sådan støtte eller tilladt en sådan fordeling.

Gennem nedskæring af ordningernes antal og standardisering kan der opnås forenklinger, som ikke bare kommer den offentlige administration, men også forsikringsinstitutterne og pengeinstitutterne til gode.

Forslagets administrative sigte går imidlertid langt videre. Ved at yde det offentlige tilskud med en fast og ensartet procent, som modregnes i præmien, gør man det muligt at fjerne et administrationskrævende fradragssområde fra selvangivelserne. Der opnås herved en betydelig forenkling af kilde-

skatten, medens de operationer, der lægges ud til penge- og forsikringsinstitutterne, er enkle og maskinelt gennemførlige.

Forslagets hovedformål er imidlertid at tilvejebringe en mere rimelig fordeling af den betydelige offentlige støtte, der ydes på dette område. De omhandlede præmier og indskud er af privat karakter og ville derfor ikke være fradragsberettigede efter skattelovgivningens hovedregler. Men den merbegunstigelse, som de gældende regler yder de høje indtægter, er på dette område særlig uretfærdige og iøjnefaldende. Fradragene er i sin tid indført som en belønning for opsparing og vilje til at sikre sig. Det er derfor ikke rimeligt, at belønningen er relativt mindre, jo større offeret er. De stigende skatteprocenter og den voksende tilbøjelighed hos velstående til at tegne forsikringer m.v., også af rent skattemæssige hensyn, har ganske ændret karakteren af dette problem i sammenligning med forholdene, da reglerne blev indført og var uden væsentlig realøkonomisk betydning.

Gennem forslaget opnås samme virkning, som ville opnås ved at ændre fradraget i indkomsten til et fradrag i skatten.

Forslagets økonomiske virkninger afhænger naturligvis af, hvilke beskæringer der foretages i de